

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 1313216219
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1313216219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IEPA - Slovakia, s.r.o., so sídlom Čierne 305, 023 13 Čierne, IČO: 45 628 106, proti žalovanému: Sajado-sk, s. r. o., so sídlom Rajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 44 837 364, zastúpeného advokátskou kanceláriou KUTAN & PARTNERS s. r. o., so sídlom Rajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 36 861 308, o zaplatenie 11 550,45 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/150/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. mája 2017, č. k. 1Cob/329/2015-273, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 18. mája 2015, č. k. 25Cb/150/2013-195 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7 550,45 eur s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne postupoval, ak sa zaoberal dôvodnosťou nároku žalovaného z titulu z ceny diela za žalobcom neodstránené vady diela, ktorý uplatnil ako kompenzačnú námietku proti nároku žalobcu na zaplatenie neuhradenej časti ceny diela vo výške 11 550,45 eur.

1.2. Súd prvej inštancie postupoval podľa názoru odvolacieho súdu správne, ak posudzoval iba tie vady diela, ktoré boli uvedené v preberacích protokoloch, keďže v konaní nebolo preukázané, že iné vady okrem tých, ktoré boli dňa 21. decembra 2010 spísané, boli reklamované právne relevantným spôsobom podľa § 562 Obchodného zákonníka, t. j. bez zbytočného odkladu po tom, ako boli tieto vady po odovzdaní predmetu diela zistené. Pokiaľ ide o výšku zľavy z ceny diela dodaného s vadami, konajúci súd túto ustálil na sumu 4 000,- eur, ktorú považoval za primeranú vzhľadom na charakter reklamovaných vád. Pri určení výšky zľavy vychádzal súd prvej inštancie aj z predchádzajúceho správania sa strán sporu a z ich výpovedí v súdnom konaní. Uvedený postup sa podľa odvolacieho súdu neprieči zákonu a zároveň vykonanie znaleckého dokazovania za účelom určenia výšky zľavy by bolo neehospodárne, ako to skonštatoval aj súd prvej inštancie.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 16. októbra 2017 dovolanie, ktorým žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval žalovaný z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

2.1. Dovolateľ namietal, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúce sa určenia hodnoty ceny diela z dôvodu neodstránenia jeho väd a nedorobkov a výšky poskytnutej zľavy nie je presvedčivé, ani postačujúce. Z postupu súdu prvej inštancie je zrejmé, že dôkazy navrhnuté žalovaným, ktoré okrem iného preukazovali pokles tržieb, považoval pre svoje rozhodnutie za bezvýznamné, hoci z iných predložených dôkazov nemohol odborne určiť, o akú hodnotu sa znížila cena diela z dôvodu neodstránenia jeho väd a nedorobkov. Nevykonanie týchto dôkazov a nezaobranie sa nimi v odôvodnení rozhodnutí súdov nižšej inštancie mohlo mať za následok vadu konania, ktorá je neodstrániteľná a ktorej dôsledkom je zmätočnosť konania. Výsledkom vyčíslenia výšky škody v rozsahu ušlého zisku mala byť kompenzačná námietka, ktorú chcel žalovaný použiť.

2.2. Podľa žalovaného, ak mu súd priznal nárok na poskytnutie zľavy z ceny diela, mal sa riadne vykonať dôkazy, ktoré sú objektívne dôležité pre náležité stanovenie hodnoty, o ktorú sa cena diela znížila. Akýkoľvek iný procesný postup je podľa názoru dovolateľa nesprávny, a preto došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

2.3. Dovolateľ uviedol, že odvolací súd sa mal sám alebo prostredníctvom súdu prvej inštancie s dôkazmi navrhnutými žalovaným vysporiadať, alebo ich nevykonanie presvedčivo odôvodniť. Konajúce súdy mu podľa jeho názoru znemožnili realizovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže sa s dôkazmi ním navrhnutými na stanovenie hodnoty zľavy z ceny diela nevysporiadali a ani ich nevykonanie neodôvodnili. Súd prvej inštancie a ani odvolací súd sa nevysporiadali s ním uplatneným nárokom na náhradu škody v rozsahu ušlého zisku, ktorý nemohol skôr riadne špecifikovať a riadne odôvodniť, hoci súdu prvej inštancie bola táto informácia, ako aj dôkazy (tržby) predložené súdu prvej inštancie na poslednom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd, ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. V zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných zákonom (obdobne aj I. ÚS 438/2017).

6. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

6.1. Dovolací súd uvádza, že pre uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. a pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.2. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

6.3. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva

patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerat' do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

6.4. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (rovnako viď aj uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017).

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Ak dovolateľ (resp. jeho právny zástupca spisujúci dovolanie) uvedeným spôsobom nepostupuje, dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435, čo je dôvod pre odmietnutie podaného dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p..

7.1. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba známa práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predloženom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako aj uznesenie z 24. augusta 2017, sp. zn. 3Obdo/19/2017).

7.2. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

7.3. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že v tejto časti nie je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p.. Z obsahu dovolania žalovaného nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mu mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

7.4. Nad rámec uvedeného dovolací súd osobitne k časti dovolania, v ktorej bolo namietané nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúce sa určenia hodnoty ceny diela z dôvodu neodstránenia jeho vád a nedorobkov a výšky poskytnutej zľavy, dáva žalovanému do pozornosti, že uvedenú námietku nevzniesol v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti zostávajú aktuálne závery judikátu R 39/1993, podľa ktorého podmienka prípustnosti dovolania nie je splnená, ak sa strane znemožnila realizácia jej patriacich procesných práv (iba) pre časť konania a do takej miery, že strana následne mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohla podať proti rozsudku, ktorý jej bol riadne doručený, odvolanie.

8. Dovolateľ videl existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. aj v nevykonaní ním navrhnutých dôkazov, ktoré mal súdu prvej inštancie predložiť na poslednom pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 18. mája 2015 a ktoré mali podľa jeho názoru preukázať, že dodaním diela žalobcu s vadami mu mala vzniknúť škoda podobe ušlého zisku.

8.1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý

by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

8.2. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu už vo svojom skoršom rozhodnutí (uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017) vyslovil, že povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, rovnako aj § 220 ods. C. s. p.). Povinnosť v zmysle uvedeného ustanovenia má súd vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré strana navrhla a ktoré mali slúžiť na preukázanie tvrdení strany týkajúcich sa predmetu sporu. Uvedené vyplýva aj z judikatúry ESĽP, v zmysle ktorej z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie ESĽP Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993). Pokiaľ procesný návrh strany sporu (vrátane návrhu na vykonanie dokazovania) nemá súvis s predmetom prejednávaneho sporu a nemá význam pre rozhodnutie vo veci, nie je povinnosťou súdu dať strane odpoveď na to, prečo procesnému návrhu strany nevyhovelo.

8.3. Na uvedených záveroch zotráva dovolací súd aj v rozhodovanej veci, pričom vychádzajúc zo zápisnice o pojednávaní poukazuje na to, že žalovaný na pojednávaní konanom dňa 18. mája 2015 nepredložil súdu prvej inštancie žiadne dôkazy a ani nepodal žiadny návrh na vykonanie, resp. doplnenie dokazovania. Jednotlivé listiny založila do súdneho spisu svedkyňa Lucia Kopecká, čo potvrdil samotný právny zástupca dovolateľa (vid' strana 8 zápisnice z predmetného pojednávania) a tento iba všeobecne uviedol, že trvá na pokračovaní v dokazovaní (vid' strana 9 zápisnice z predmetného pojednávania). Navyše pozornosti dovolacieho súdu neušlo, že v dovolaní dovolateľ uviedol, že týmito dôkazmi mal byť preukázaný jeho nárok na náhradu škody (v podobe ušlého zisku), ktorý však nebol predmetom prejednávaneho sporu. Predmetom sporu bol výlučne nárok žalobcu na zaplatenie časti ceny diela, resp. nárok žalovaného na zľavu z ceny diela z dôvodu dodania diela žalobcom s vadami.

8.4. Dovolací súd záverom zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), a rovnako do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Preto uvedené dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 C. s. p. a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

9. Vzhľadom na vyššie uvedené (body 7 a 8 vyššie) sa mohol dovolací súd zaoberať prípadnou prípustnosťou dovolania žalovaného len v časti, v ktorej namietal, že konajúce súdy sa vôbec nezaoberali ním uplatneným nárokom na náhradu škody.

9.1. Uvedená dovolacia námietka žalovaného však neobstojí, keďže je v rozpore s obsahom predloženého súdneho spisu a dovolací súd ju vyhodnotil ako zavádzajúcu. Ako už bolo vyššie uvedené (vid' bod 8.3 vyššie), žalovaný si proti nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela kompenzačnú námietku v podobe nároku na náhradu škody neuplatnil. Uvedené vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní z 18. mája 2015 na súde prvej inštancie, na ktorom právny zástupca žalovaného uviedol, že sumu, ktorú si bude uplatňovať ako ušlý zisk, len upresní (strana 7 predmetnej zápisnice).

9.2. Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný si riadne v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil kompenzačnú námietku v podobe nároku na náhradu škody, konajúce súdy sa s predmetnou kompenzačnou námietkou nemohli zaoberať, keďže o jej obsahu a dôvodoch nemali žiadnu vedomosť. Súd prvej inštancie a aj odvolací súd sa v dovolaní tvrdeným nárokom žalovaného na náhradu škody nezaoberali nie z dôvodu ich nesprávneho procesného postupu, ale z dôvodov, za ktoré zodpovedá výlučne žalovaný, prípadne jeho právny zástupca. Súd prvej inštancie pritom vo svojom rozsudku (na strane 17) skonštatoval, že nevyhovelo návrhu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 18. mája 2015 na odročenie pojednávania za účelom uplatnenia a vyšpecifikovania kompenzačnej

námietky.

9.3. Dovolací súd pritom poukazuje na skutočnosť, že žalovaný bol v celom konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorý ho zastupuje aj v dovolacom konaní, a ktorý mal žalovanému zabezpečiť kvalifikovanú právnu pomoc. Uvedená skutočnosť vyplýva z článku 11 ods. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku - v zmysle ktorého advokát ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorý sa verejne hlási k určitej profesii, sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou - a zároveň aj z ustanovenia § 18 ods. 1 veta prvá zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ustanovenie § 18 ods. 2 veta prvá uvedeného zákona ukladá advokátovi povinnosť pri výkone advokácie konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia pokladá za prospešné. So zreteľom na citované ustanovenia je dôvodné očakávať, že advokát ako kvalifikovaný právny zástupca urobí všetko pre dosiahnutie procesného úspechu ním zastúpenej strany sporu a že v procesných úkonoch v priebehu sporového konania riadne uplatní všetky procesné nároky svojho klienta a označí, resp. predloží všetky dôkazy na preukázanie týchto procesných nárokov.

9.4. Z obsahu predloženého súdneho spisu je zrejmé, že právny zástupca žalovaného vyššie uvedeným spôsobom (viď bod 9.3) nepostupoval, v dôsledku čoho bol žalovaný v spore neúspešný. Následne sa právny zástupca žalovaného v dovolaní snažil preniesť zodpovednosť za svoje pochybenie na konajúce súdy, čo je neprípustné.

10. Na základe uvedeného (bod 9 vyššie), dovolací súd konštatuje, že postupom odvolacieho súdu (a ani súdu prvej inštancie) nedošlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.